

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. TC 67/2020

Beslissing inzake de klacht, ingediend door mevrouw A (hierna: klaagster), tegen de heer B, als maat verbonden aan **Maatschap C**, NOAB-lid, (hierna: betrokkene).

1. DE PROCEDURE

1.1. (...) In overleg met partijen heeft het Tuchtcollege aan het begin van de zitting bepaald dat mevrouw D, die door betrokkene was meegebracht om desgewenst mondeling te bevestigen hetgeen door haar is verklaard in een als bijlage 2 bij het verweerschrift gevoegde schriftelijke verklaring, de zaal dient te verlaten en zo nodig alsnog kan worden binnengeropen, hetgeen niet heeft plaatsgevonden.

2. DE KLACHT

2.1. Klaagster stelt zich op het standpunt dat de heer B ten opzichte van klaagster heeft gehandeld in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens haar cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) dan wel dat de heer B anderszins jegens klaagster heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

Volgens klaagster heeft de heer B in het kader van de hierna nader te omschrijven echtscheidingsprocedure tussen klaagster en de eveneens nader te noemen heer E, opzettelijk onjuiste informatie verstrekt aan klaagster en voorts gehandeld in strijd met artikel 19 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB, zoals laatst gewijzigd in de ledenraad van 24 november 2016 (hierna: de Gedrags- en Beroepsregels), waarin, kort gezegd, is bepaald dat het NOAB-lid bij voorkeur geen diensten verleent aan twee partijen die met elkaar in onderhandeling of conflict zijn. Volgens klaagster heeft de heer B als NOAB-lid actief diensten geleverd aan twee partijen met uiteenlopende belangen. Klaagster is van mening dat de heer B daarmee diensten verleent aan twee partijen die met elkaar in conflict zijn.

2.2. Betrokkene stelt zich op het standpunt - kort samengevat - dat de heer B in casu alles onbezoldigd, buiten de Maatschap C om en voorts vanuit de beste intenties als hulp voor een familielid heeft gedaan. Verder bevindt de privésfeer van de heer B zich op basis van artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB, zoals laatstelijk gewijzigd in de ledenraad van 24 november 2016 (hierna: het Reglement), buiten de reikwijdte van de tuchtrechtspraak ten aanzien van de toetsing van het handelen en/of nalaten van het NOAB-lid in casu, de Maatschap C. En ook inhoudelijk is de klacht volgens de heer B ongegrond.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. Het Tuchtcollege stelt in deze procedure als door de ene partij gesteld en door de andere partij niet dan wel onvoldoende betwist, de volgende feiten vast.

3.2. Klaagster is op 25 juli 1992 te Papoea-Nieuw-Guinea getrouwd met de heer E. De heer E is de zwager van de heer B. De heer B is getrouwd dan wel heeft een relatie met de zus van de heer E, de hiervoor reeds genoemde mevrouw D. De Maatschap C stelt de jaarstukken samen ten behoeve van F B.V., een vennootschap waarvan de heer E de enig aandeelhouder is. F B.V. is - ook volgens de opdrachtbevestiging - de klant van Maatschap C. In het kader van en in samenhang met het samenstellen van die jaarstukken wordt ook de aangifte inkomstenbelasting voor de directeur-groootaandeelhouder de heer E en zijn echtgenote gedaan. Aangezien de directeur-groootaandeelhouder gehuwd is (geweest) met klaagster heeft Maatschap C in dat kader ook de aangifte inkomstenbelasting 2009 tot en met 2017 voor klaagster gedaan. Dit omdat de belastingaangiften voor een echtpaar op grond van de belastingwetgeving qua gegevens gezamenlijk moeten worden gedaan omdat zij nauw met elkaar verbonden zijn.

3.3. In november 2017 heeft de heer E aan klaagster aangegeven dat hij wenste te scheiden. Klaagster en de heer E hebben vervolgens opdracht gegeven aan mevrouw mr. G, om in haar hoedanigheid van mediator op te treden. Het eerste gesprek tussen klaagster en de heer E enerzijds en mevrouw mr. G anderzijds heeft plaatsgevonden op 29 januari 2018. (...)

3.4. Tot de stukken van het geding behoort een verklaring van mevrouw D gedagtekend 22 april 2020, waarvan de inhoud als volgt luidt:

“Hierbij verklaar ik, D het volgende:

Op maandagavond 29 januari 2018 heeft mijn broer, de heer E, mijn partner, B telefonisch benaderd met de vraag om aan A, het concept-convenant uit te willen leggen. Ik heb het gesprek kunnen meeluisteren, doordat de telefoon op speaker stond. Hierbij heeft B duidelijk te kennen gegeven dat hij het convenant alleen maar wilde uitleggen en hier niet inhoudelijk op wilde ingaan. Hij zou niet optreden als financieel deskundige of als financieel adviseur van A. Dat was de afspraak. Hier ging mijn broer E mee akkoord. Dat was tenslotte ook zijn vraag.

Daarna is er telefonisch contact geweest met A. Ook bij dit gesprek stond de telefoon op speaker. Ook daar heeft mijn partner, B, aan haar kenbaar gemaakt dat hij alleen het convenant wilde uitleggen en niet zou optreden als haar financieel adviseur. Hier ging A mee akkoord.

Tegen zowel E als A heeft B verteld, dat hij niet de een tegen de zou willen adviseren en vice versa over het convenant, omdat hij hen beiden even graag mocht. De volgende dag heeft mijn broer mij telefonisch benaderd, met de vraag of dat ik het niet erg vond, dat hij dit aan B heeft gevraagd. Ik heb hem verteld dat het akkoord was, maar alleen voor dit gesprek en niets anders.

Ik ben bereid dit onder ede te verklaren. D”

3.5. Op 11 maart 2018 heeft een bespreking plaatsgevonden tussen klaagster en de heer B van ongeveer anderhalf/twee uur bij klaagster in haar woning. Op 12 maart 2018 heeft er een bespreking plaatsgevonden op het kantoor van mevrouw mr. G, waarbij aanwezig waren klaagster, de heer E, de mediator en de heer B. Het besprekingsverslag ervan behoort tot de gedingstukken.

4. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1. De klachten van klaagster tegen de heer B laten zich - kort samengevat - als volgt omschrijven:

- a. Er is sprake van tegenstrijdig belang en de heer B had nimmer de belangen van klaagster kunnen en mogen behartigen;
- b. De heer B heeft niet gehandeld zoals van een NOAB-lid mag worden verwacht; immers: de heer B heeft onjuiste informatie verstrekt met betrekking tot de waarde van de aandelen in F B.V. aan klaagster en de mediator; de heer B heeft klaagster op een onjuiste wijze geadviseerd met betrekking tot de pensioenrechten; de heer B heeft zonder toestemming van en zonder overleg met klaagster de aangifte inkomstenbelasting ingediend; de heer B heeft vertrouwelijke sms-berichten van klaagster doorgespeeld aan de heer E.

Voor de onderbouwing van dit standpunt wordt verwezen naar hetgeen door of namens klaagster is aangevoerd in de van haar afkomstige stukken.

Ter zitting heeft zij daaraan, voor zover thans van belang, nog het volgende toegevoegd, zakelijk weergegeven: Door klaagster zelf: ik wil met het indienen van de klacht bereiken dat ik krijg waar ik recht op heb: financiële genoegdoening, eerlijkheid en de waarheid. Ik vertrouwde de heer B toen volledig; het was immers familie. Het is juist dat ik in maart 2018 de volgende Whatsapp-berichten aan mijn ex-man heb gestuurd: “I am going to get my own lawyer to help me with this”, “Why don’t you want me to get my own lawyer (...) Are you hiding something for me?”, en “My lawyer will make you pay for all my 25 years!!!”. Als ik nog een keer in deze positie zou komen, zou ik het anders aanpakken.

Door de gemachtigde: (...) Het is juist dat klaagster indertijd (in maart 2018) akkoord is gegaan met het inschakelen van de heer B. Dat gebeurde enerzijds omdat hij familie was en anderzijds omdat hij financieel adviseur is. Te dier zake is toen niets schriftelijk vastgelegd en het is juist dat klaagster noch van Maatschap C noch van de heer B ter zake een factuur heeft ontvangen en ook overigens heeft zij ter zake niets betaald. Klaagster had veel vertrouwen in de heer B. De heer B heeft ter gelegenheid van de eerste bespreking met de mediator waar hij bij aanwezig was zijn – zakelijke - visitekaartje achtergelaten; dat doet hij toch ook niet voor niks?

De stelling van betrokkene dat hij de bedoelde werkzaamheden niet professioneel zou hebben verricht doch als onbetaalde hulp binnen de familiesfeer, is wat klaagster betreft te kort door de bocht en dient niet te worden gevolgd. Verder is klaagster van mening dat de heer B zich als NOAB-lid niet onafhankelijk heeft opgesteld jegens klaagster en in strijd heeft gehandeld met artikel 19 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB. De heer B heeft duidelijk met verschillende petten op gehandeld en dat was onverstandig van hem.

Klaagster rekent de heer B aan dat hij zich heeft opgeworpen als financieel adviseur van klaagster, terwijl hij wist dat hij niet in de positie zat om klaagster onafhankelijk te adviseren.

De heer B stelt weliswaar dat hij - na ontvangst van het conceptconvenant - richting de mediator een voorbehoud heeft gemaakt ten aanzien van het desbetreffende artikel 4.10 van het (aangepaste) echtscheidingsconvenant, maar levert niet het van hem ter zake verlangde bewijs. Er kan dan wel sprake zijn van zogeheten vrijwilligerswerk, maar welbeschouwd ben je 24/7 NOAB-lid; met hetgeen de heer B in casu heeft gedaan, straalt hij ook “naar de markt” uit dat hij heeft gehandeld als NOAB-lid. De consequentie hiervan is dan ook dat de heer B in dezen diensten heeft verleend in zijn hoedanigheid van NOAB-lid en hij had als professional zijn inzet schriftelijk moeten vastleggen. Nu hij dat niet heeft gedaan, komt dat voor zijn rekening en risico.

Klaagster verzoekt de klacht gegrond te verklaren onder oplegging van de maatregel van onvoorwaardelijke ontzetting uit het lidmaatschap NOAB ex artikel 12, lid 2, sub d van het Reglement.

4.2. Betrokkene weerspreekt in de van hem afkomstige stukken de feitelijke grondslagen van de klacht. Ter zitting heeft hij een en ander nog nader toegelicht, voor zover van belang.

De heer B: Klaagster heeft mij in eerste instantie benaderd via whatsapp met de vraag of ik haar “please please” zou willen helpen. Mijn antwoord luidde dat ik dan alleen één en ander financieel wilde uitleggen, meer niet, want ze waren mij beiden even lief.

Ik heb een verklaring opgesteld die ik graag ter zitting wil voorlezen en die ik vervolgens aan de griffier zal overhandigen. De strekking daarvan luidt dat ik in mijn bijna 35-jarige carrière nog nooit door iemand ben beschuldigd dat ik mijn werk niet goed zou hebben gedaan, dat het erg onrechtvaardig is wat in casu mij en mijn gezin wordt aangedaan, dat noch ik noch klaagster iets op papier heeft staan in het kader van de telefonische

afspraken op 29 januari 2018, maar dat mijn partner desgewenst mijn lezing ervan kan beamen, dat ik alleen het convenant uit zou leggen, een rekensom over financiële mogelijkheden, kortom: mijn rol was niet meer en niet minder dan financieel uitlegger, dat er na 12 maart 2018 en vóór ondertekening van het convenant en ook nadien nog heel veel is gecorrespondeerd zonder dat ik daarvan door de mediator noch door klagster op de hoogte ben gehouden, dat ook hieruit overduidelijk blijkt dat ik door alle andere partijen, zoals mijn zwager E, klagster en de mediator niet als belangenbehartiger werd gezien en alleen als de uitlegger van bepaalde financiële aspecten van het convenant, dat ik en ook de Maatschap C daar niets voor in rekening heeft gebracht en, tenslotte, dat het mij erg verdrietig maakt dat ik gedurende 15 maanden ten onrechte ben beschuldigd en dat alles is gebaseerd op leugens en verzinsels.

De gemachtigde Met betrekking tot het standpunt van betrokkene merkt hij het volgende op, zakelijk weergegeven:

Op 29 januari 2018 is de heer B telefonisch benaderd door zijn zwager de heer E met het vriendelijke verzoek of hij klagster enige uitleg wilde geven omtrent een concept-echtscheidingsconvenant en daarin op te nemen financiële afspraken; klagster zat met allerlei uitlegvragen. Diezelfde avond heeft hij telefonisch gesproken met klagster die hem hetzelfde verzoek deed waarop hij ook haar heeft geantwoord, met welk antwoord klagster vervolgens ook akkoord ging, dat hij het convenant alleen maar wilde uitleggen maar er niet inhoudelijk op wilde ingaan en hij niet zou optreden als financieel deskundige of als financieel adviseur van klagster, aangezien beiden hem zeer lief waren. Tijdens dit gesprek stond de telefoon van de heer B op de speaker en heeft zijn partner mevrouw D kunnen meeluisteren. Zij kan bevestigen hetgeen er toen telefonisch is besproken en heeft ter zake een tot de stukken behorende verklaring d.d. 22 april 2020 opgesteld;

Afgesproken is toen dat de heer B deze werkzaamheden niet professioneel zou verrichten - dus buiten Maatschap C om - maar als onbetaalde hulp en met de beste intenties als hulp voor een familielid;

Klagster is zelf nimmer klant geweest van Maatschap C en zij heeft nimmer enige declaratie ontvangen van Maatschap C. In ieder geval geldt dat in dit geval geen sprake is van professionele dienstverlening door Maatschap C op basis van een opdracht. Maatschap C is het lid van de NOAB en de klacht dient om die reden betrekking te hebben op het handelen van Maatschap C.

Het handelen waarover door klagster geklaagd wordt, betreft niet werkzaamheden van wie dan ook verricht in Maatschap C-verband. Van enig handelen in strijd met de zorg die van het NOAB-lid Maatschap C mocht worden verwacht ten opzichte van een klant kan om die eenvoudige reden geen sprake zijn. Inhoudelijk is er eigenlijk geen verwijt gemaakt aan Maatschap C. Het betreft steeds een verweten gedraging van de heer B, in het bijzonder een in maart 2018 met betrekking tot de bespreking met de mediator. In dit geval is, zoals gezegd, sprake van onbezoldigde hulp in de familiesfeer van een medewerker buiten een opdracht aan Maatschap C om in het bijzonder bij het in kaart brengen van de mogelijkheden die de afgesproken alimentatie biedt en in het bijzonder hulp bij berekeningen ten aanzien van de mogelijkheid te kopen of te huren op basis van het voorheen door de echtelieden afgesproken bedrag van €225.000. De heer B is louter onbezoldigd aanwezig geweest op een zondagavond en op een maandagochtend in maart 2018 om binnen de familie belangeloos en vanuit de beste intenties te helpen. Hij heeft zich verder in het geheel niet met de onderhandelingen tussen de beide partijen bemoeid. Het visitekaartje heeft hij louter afgegeven aan de mediator zodat zij wist waar hij bereikbaar was. De heer B heeft samen met zijn partner mevrouw D voornoemd gezamenlijk één privé-mailadres en op dat gezamenlijke privé-mailadres wilde hij door de mediator niet benaderd worden. De heer B heeft slechts één telefoonnummer dat hij zowel zakelijk als privé gebruikt. Dit nummer is vermeld op het visitekaartje.

Die onbezoldigde hulp in de familiesfeer oftewel “vrijwilligershulp” die de heer B in casu heeft verleend aan klagster, staat gelet op de formulering van artikel 1 van het toepasselijke Reglement buiten het tuchtrecht en betreft geen gedraging van het NOAB-lid in casu, zijnde Maatschap C. Vaststaat dat Maatschap C niet heeft gehandeld in strijd met genoemd artikel 1. Maatschap C is niet (tuchtrechtelijk) verantwoordelijk voor onbezoldigde hulp in de familiesfeer van één van haar medewerkers. Maatschap C heeft niets met de privésfeer van medewerkers van doen en heeft daar ook niets over te zeggen.

De privésfeer van één van de medewerkers - ook al is dat één van de drie maten - van Maatschap C kan niet leiden tot toewijzing van een tuchtklacht omdat op grond van artikel 1 van het Reglement dat privé-handelen van de heer B niet aan tuchtspraak onderworpen is. Dat de klacht enig raakvlak heeft met zijn financiële deskundigheid, doet daar niet aan af.

De Gedrags- en Beroepsregels NOAB stellen ook geen regels voor “de privésfeer” van een medewerker. Het betreft louter regels die een NOAB-lid in acht dient te nemen bij de uitoefening van het beroep c.q. de bedrijfsvoering. Steeds moet sprake zijn van “voor zijn klant verrichte werkzaamheden of “dienstverlening aan zijn klant”. Voor de privésfeer van medewerkers van NOAB-kantoren worden in de Gedrags- en Beroepsregels NOAB derhalve geen nadere regels gesteld. Concluderend stelt betrokkene dat de klacht: primair niet-ontvankelijk is aangezien de klacht buiten het geldende tuchtrecht valt en, subsidiair, in al haar onderdelen dient te worden afgewezen.

5. DE BEOORDELING

5.1. (...)

5.3. De in dit verband eerst te beantwoorden vraag is of de klacht inhoudelijk kan worden behandeld dan wel niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

5.4. Betrokkene stelt te dier zake dat – samengevat - primair het tuchtrecht niet is bedoeld voor een situatie als de onderhavige, waarin niet meer en niet minder sprake is van als vrijwilligershulp te duiden onbezoldigde familiehelp en dat de klacht - nu inhoudelijk geen verwijt is gemaakt aan de Maatschap C, zijnde het NOAB-lid in dezen - om die reden niet-ontvankelijk is en dus niet inhoudelijk kan worden beoordeeld. Subsidiair betreft betrokkene de stelling dat inhoudelijk de klacht ook niet terecht is.

Klaagster is van mening dat, op basis van de door haar aangevoerde argumenten, zoals hiervoor weergegeven onder 4.1, de heer B duidelijk met verschillende petten op gehandeld heeft en aldus wel degelijk als “het NOAB-lid” dient te worden aangemerkt en hij zich aldus niet onafhankelijk heeft opgesteld jegens klaagster en in strijd heeft gehandeld met artikel 19 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB. Klaagster acht de klacht aldus ontvankelijk en de klacht dient vervolgens gegrond te worden verklaard.

5.5. Het Tuchtcollege acht op grond van de door betrokkene aangevoerde feiten en omstandigheden, zoals hiervoor weergegeven onder 4.2, een en ander in onderlinge samenhang gezien, overtuigend aangetoond dat in casu geen sprake is geweest van werkzaamheden die vallen binnen het kader van professionele dienstverlening door een (bestuurder van een) NOAB-lid, waaronder in dit verband dient te worden verstaan: de Maatschap C. Er is voor het Tuchtcollege genoegzaam vast komen te staan dat er sprake was van onbezoldigde hulp in de familiesfeer van een medewerker - de heer B – van de maatschap. Zonder dat hieraan een opdracht aan de Maatschap C ten grondslag lag. Dit oordeel wordt ondersteund door de geloofwaardige en overigens ook niet door klaagster weersproken verklaring van mevrouw D omtrent de inhoud van de telefoongesprekken op 29 januari 2018 tussen de heer B en de heer E c.q. klaagster. Dit betekent dat de in casu door klaagster gelaakte handelingen van de heer B niet tuchtrechtelijk kunnen worden getoetst. De klacht zal daarom niet-ontvankelijk moeten worden verklaard.

5.6. Hetgeen door klaagster hiertegenover is aangevoerd, kan aan dit oordeel niet afdoen.

5.7. Nu de klacht niet-ontvankelijk wordt verklaard, komt het Tuchtcollege niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht.

5.8 Overigens wil het Tuchtcollege nog wel opmerken dat, hoewel de NOAB-regelgeving daarvoor geen directe aanknopingspunten biedt, leden van de NOAB er verstandig aan doen om bij het verlenen van diensten / verrichten van werkzaamheden / uitvoeren van activiteiten voldoende duidelijk te maken in welke rol zij opereren en daarvan schriftelijk een vastlegging te vervaardigen. Dit om zoveel mogelijk onduidelijkheden ten aanzien van het functioneren te voorkomen.

5.9. Het Tuchtcollege acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

5.10. Het niet-ontvankelijk verklaren van de klacht leidt er verder toe dat er geen aanleiding bestaat te bepalen dat het door klaagster betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 6, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan haar wordt gerestitueerd.

5.11. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

6. DE BESLISSING

Het Tuchtcollege:

1. verklaart de klacht niet-ontvankelijk;
2. bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt via de digitale nieuwsbrief en/of website van NOAB.

Aldus beslist op 23 juli 2021

door mr. W. Brouwer, voorzitter, prof. mr. dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en G.P. Vermeulen RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen door de voorzitter ondertekenend, zijnde de griffier buiten staat om deze uitspraak mede te ondertekenen.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op: 23 juli 2021

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 21 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 24 van laatstgenoemd Reglement.